TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2020. gada 15. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Regula (EEK) Nr. 2913/92 – 78. pants – 236. panta 1. punkts – Importa procedūra – Muitas deklarācijas pārskatīšana – Tirdzniecības politika – Antidempings – Īstenošanas regula (ES) 2015/82 – Galīgais antidempinga maksājums – Cenu saistības – Atbrīvojums – 2. panta 1. punkts – Nosacījums par saistību rēķina uzrādīšanu – Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā uzskaitītā elementa nepieminēšana

Lietā C-543/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 1. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 16. jūlijā, tiesvedībā

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

pret

Hauptzollamt Hamburg,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents), tiesneši N. Pisarra [*N. Piçarra*], D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG* vārdā – *J. Sparr* un *S. Pohl*, *Rechtsanwälte*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Albenzio*, *avvocatto dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā, ko sākotnēji pārstāvēja *T. Maxian Rusche* un *N. Kuplewatzky*, vēlāk – *T. Maxian Rusche*, kā arī *K. Blanck* un *A. Demeneix*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 9. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/82 (2015. gada 21. janvāris), ar kuru pēc termiņbeigu pārskatīšanas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu un daļējām starpposma pārskatīšanām saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importam (OV 2015, L 15, 8. lpp.), 2. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG* un *Hauptzollamt Hamburg* (Galvenā muitas pārvalde, Hamburga, Vācija; turpmāk tekstā – "Muitas pārvalde") jautājumā par lūgumu pilnībā atbrīvot no noteiktā antidempinga maksājuma par atbilstošu rēķinu neuzrādīšanu Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta izpratnē.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Muitas kodekss

3 Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris) (OV 2013, L 269, 1. lpp., turpmāk tekstā – "Muitas kodekss"), 62. pantā ir paredzēts:

"1. Rakstveida deklarācija izpildāma veidlapā, kas atbilst šim nolūkam noteiktajam oficiālajam paraugam. Tai ir jābūt parakstītai, un tajā jābūt visām ziņām, kas nepieciešamas tās muitas procedūras noteikumu īstenošanai, kurai preces ir deklarētas.

2. Deklarācijai pievieno visus dokumentus, kas vajadzīgi tās muitas procedūras īstenošanai, kurai preces deklarētas."

4 Šā kodeksa 68. pantā ir noteikts:

"Lai pārbaudītu pieņemtās muitas deklarācijas, muitas dienesti var:

a) pārbaudīt dokumentus, kas attiecas uz deklarāciju un kas tai pievienoti. Lai pārbaudītu deklarācijas datu pareizību, muitas dienesti var likt deklarētājam uzrādīt vēl citus dokumentus;

[..]."

5 Atbilstoši minētā kodeksa 77. pantam:

"1. Ja muitas deklarācija tiek aizpildīta, izmantojot datu apstrādes tehniku 61. panta b) apakšpunkta nozīmē, vai ar mutvārdu deklarāciju vai citādu rīcību 61. panta c) apakšpunkta nozīmē, pēc *mutatis mutandis* piemēro 62.–76. pantu, neierobežojot tajos noteiktos principus.

2. Ja muitas deklarāciju sagatavo ar datu apstrādes tehniku, muitas dienesti var atļaut 62. panta 2. punktā minētos pavaddokumentus nepievienot deklarācijai. Tādā gadījumā dokumentus patur muitas dienesta rīcībā."

6 Šī paša kodeksa 78. pants ir formulēts šādi:

"1. Pēc preču atlaišanas muitas dienesti var pēc sava ieskata vai pēc deklarētāja lūguma izdarīt deklarācijā labojumus.

[..]

3. Ja deklarācijas pārskatīšanas rezultātā vai pēcmuitas pārbaudē atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras noteikumi ir piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, muitas dienesti saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem veic pasākumus, kas nepieciešami lai stāvokli izlabotu, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju."

7 Muitas kodeksa 201. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Ievedmuitas parāds rodas:

a) laižot brīvā apgrozībā ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces

[..]"

8 Šā kodeksa 236. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi ir jāatmaksā, ja tiek konstatēts, ka to maksāšanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai ka tā iegrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atlaiž, ja tiek konstatēts, ka iegrāmatošanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai k[a] tā iegrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

[..]"

Antidempinga regulējums

– Īstenošanas regula 2015/82

9 Padomes Īstenošanas regula 2015/82 tika pieņemta pēc Padomes Regulas (EK) Nr. 1193/2008 (2008. gada 1. decembris), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumus, kas noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importam (OV 2008, L 323, 1. lpp.).

10 Saskaņā ar Īstenošanas regulas 2015/82 preambulas 183., 184. un 186. apsvērumu:

"(183) Komisija ar [Komisijas] Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/87 [(2015. gada 21. janvāris), ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas sakarā ar antidempinga procedūru, kas attiecas uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importu (OV 2015, L 15, 75. lpp.)] pieņēma šo jauno saistību piedāvājumus, ar ko tika aizstātas spēkā esošās saistības. Jauno saistību piedāvājumi novērš kaitējumu izraisošā dempinga sekas un pietiekami ierobežo pasākumu apiešanas risku.

(184) Lai Komisijai un muitas iestādēm dotu iespēju efektīvi uzraudzīt, kā šie uzņēmumi ievēro saistības, tad, ja attiecīgajai muitas iestādei iesniegts lūgums par laišanu brīvā apgrozībā, atbrīvojumu no antidempinga maksājumiem piešķir ar šādiem nosacījumiem:

i) tiek uzrādīts saistību rēķins, proti, [komerc]rēķins, kurā ir iekļauta vismaz pielikumā minētā informācija un apliecinājums;

[..].

(186) Importētājiem jāapzinās, ka muitas parāds ir normāls tirdzniecības risks, kas, pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā, kā aprakstīts 184. un 185. apsvērumā, var rasties arī tad, ja Komisija ir pieņēmusi tā ražotāja piedāvātās saistības, no kura šie importētāji ir tieši vai netieši pirkuši preces."

11 Atbilstoši Īstenošanas regulas 1. panta 2. punktam galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama citronskābes un trinātrija citrāta dihidrāta neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu samaksas, Ķīnā reģistrētajam ražotājam *Weifang Ensign Industry Co. Ltd*. (turpmāk tekstā – "*Weifang*") ir 33,8 %.

12 Minētās Īstenošanas regulas 1. panta 4. punkta redakcija ir šāda:

"Ja nav noteikts citādi, piemēro attiecīgos spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem."

13 Šīs pašas regulas 2. pantā ir paredzēts:

"1. Importu, kas deklarēts laišanai brīvā apgrozībā un kam rēķinus izrakstījuši uzņēmumi, no kuriem Komisija ir pieņēmusi saistības un kuru nosaukumi ir norādīti Īstenošanas lēmumā [2015/87], atbrīvo no 1. pantā noteiktā antidempinga maksājuma, ja:

a) preces ir tieši ražojuši, nosūtījuši un par tām rēķinu pirmajam neatkarīgajam klientam Savienībā izrakstījuši minētie uzņēmumi;

b) šim importam ir pievienots saistību rēķins, proti, [komerc]rēķins, kurā ir iekļauta vismaz šīs regulas pielikumā minētā informācija un apliecinājums; un

c) muitā deklarētās un uzrādītās preces precīzi atbilst saistību rēķinā sniegtajam aprakstam.

2. Pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā, muitas parāds rodas:

a) ja attiecībā uz 1. punktā minēto importu konstatē, ka viens vai vairāki minētajā punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti [..]".

14 Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā ir uzskaitīti tie informācijas elementi, kuriem jābūt komercrēķinā, kas pievienots precēm, kuras sabiedrība pārdod Savienībā un uz kurām attiecas saistības. Starp šiem elementiem uzskaitījuma 9. punktā tostarp ir tās uzņēmuma amatpersonas vārds un uzvārds, kura izrakstījusi komercrēķinu un parakstījusi šādu apliecinājumu:

"Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka preču, uz kurām attiecas šis rēķins, pārdošana tiešam eksportam uz Eiropas Savienību tiek veikta saskaņā ar saistībām, ko piedāvājis [UZŅĒMUMS] un ko pieņēmusi Eiropas Komisija ar Īstenošanas lēmumu [2015/87]. Es apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza."

15 Atbilstoši tās 3. pantam Īstenošanas regula 2015/82 ir stājusies spēkā 2015. gada 23. janvārī.

– Īstenošanas lēmums 2015/87

16 Īstenošanas lēmuma 2015/87 preambulas 11. apsvērumā ir noteikts:

"Lai Komisija varētu reāli uzraudzīt to, kā uzņēmumi pilda saistības, tad, kad attiecīgajam muitas dienestam, ievērojot saistības, tiek iesniegts pieprasījums laišanai brīvā apgrozībā, atbrīvojums no antidempinga maksājuma tiks piešķirts ar nosacījumu, ka tiek uzrādīts rēķins, kurā norādīta vismaz Īstenošanas regulas [2015/82] pielikumā minētā informācija. Šāds informācijas apjoms ir nepieciešams arī tādēļ, lai muitas dienesti varētu pietiekami precīzi pārliecināties, ka sūtījums atbilst tirdzniecības dokumentiem. Ja šāds rēķins netiek iesniegts vai nav izpildīti citi minētajā īstenošanas regulā paredzētie nosacījumi, tā vietā būtu jāmaksā antidempinga maksājums ar attiecīgu likmi."

17 Atbilstoši šī lēmuma 1. pantam pamatlietā aplūkojamo preču eksportētāja Ķīnas sabiedrības *Weifang* piedāvātās saistības tika pieņemtas.

18 Minētā Īstenošanas lēmuma 2. pantā ir norādīts, ka Komisijas Lēmums 2008/899/EK (2008. gada 2. decembris), ar ko pieņem saistības, kas piedāvātas sakarā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importu (OV 2008, L 323, 62. lpp.), tiek atcelts.

19 Atbilstoši tās 3. pantam Īstenošanas regula 2015/87 ir stājusies spēkā 2015. gada 23. janvārī.

Vācijas tiesības

20 *Zollverordnung* (Muitas noteikumi) redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, 8.a pants "Dalība datu elektroniskā nodošanā" ir izteikts šādi:

"Federālais Finanšu ministrs procedūras norādījumos nosaka noteikumus [..], saskaņā ar kuriem formalitātes, kas ir jāizpilda rakstiski, tiek veiktas elektroniskā veidā [..] Dalībniekam ir jāievēro procedūras norādījumos minētie noteikumi un kārtība."

21 *Verfahrensanweisung zum IT-Verfahren ATLAS* (Procedūras norādījumi elektroniskajai metodei *ATLAS*) redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, 3.1.2. punktā "Dokumentu uzrādīšana, sniedzot datus par dalībnieku" ir paredzēts:

"(1) Piemērojot Muitas kodeksa 77. panta 2. punktu, dalībnieks var, sniedzot savus datus, atturēties no dokumentu saistībā ar muitas deklarācijām, kas minētas 2. punktā, uzrādīšanas. Tomēr dalībnieka rīcībā ir jābūt šiem dokumentiem un tie jāiesniedz katrā atsevišķā gadījumā pēc atmuitošanas amatpersonas pieprasījuma.

(2) Principā ir iespējams atturēties no šādu dokumentu uzrādīšanas:

– visi komercdokumenti (faktūrrēķini, rēķini saistībā ar kravu u. tml....) [..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

22 Ar 2015. gada 9., 13. un 15./16. janvāra līgumiem prasītāja pamatlietā *Weifang* tika nolīgta 360 tonnu citronskābes piegādei Eiropas Savienībā par cenu 884,70 euro par tonnu.

23 Ar 2015. gada 22. janvāra vēstuli Komisija informēja *Weifang* advokātus par Īstenošanas regulas 2015/82 un Īstenošanas lēmuma 2015/87 publicēšanu šī paša datuma *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24 2015. gada 30. janvārī *Weifang* nosūtīja 360 tonnas citronskābes.

25 Ar 12 muitas deklarācijām 2015. gada 10. un 11. martā, kas iesniegtas elektroniskā veidā, prasītāja pamatlietā deklarēja šo preču importu laišanai brīvā apgrozībā, norādot trīs *Weifang* 2015. gada 29. janvāra rēķinus.

26 Pirms tiek atļauta preču izlaišana, Muitas pārvalde prasīja uzrādīt šos rēķinus, kuros visos bija viena deklarācija, kura, lai gan bija tā pati, kas paredzēta uzskaitījuma 9. punktā Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā, tomēr bija atsauce nevis uz Īstenošanas lēmumu 2015/87, bet uz Regulu Nr. 1193/2008 un uz Lēmumu 2008/899.

27 Pēdējā minētajā lēmumā tika pieminēti arī atbilstošie saistību eksporta sertifikāti, kas iesniegti šo rēķinu pamatojumam.

28 Tā kā uzrādītajos rēķinos nebija atsauces uz Īstenošanas lēmumu 2015/87, Muitas pārvalde atteicās piešķirt atbrīvojumu no antidempinga maksājuma un piemēroja importam vispārējā antidempinga maksājuma likmi 42,7 % apmērā.

29 Prasītāja pamatlietā pārsūdzēja lēmumus par tās pieteikuma atlīdzināt antidempinga maksājumu noraidīšanu, iesniedzot trīs labotus saistību rēķinus, kas datēti ar 2015. gada 29. janvāri, pieminot Īstenošanas regulu 2015/82 un Īstenošanas lēmumu 2015/87.

30 Ar 2016. gada 7. jūnija lēmumu Muitas pārvalde apmierināja prasītājas pamatlietā pieteikumu, ar kuru tā pakārtoti lūdza piemērot individuālo antidempinga maksājumu.

31 Ar 2016. gada 13. jūnija lēmumu Muitas pārvalde noraidīja pieteikumu par atbrīvošanu no antidempinga maksājuma, pamatojoties uz to, ka ar deklarāciju uzrādītie rēķini, lai laistu brīvā apgrozībā importētās preces, neatbilda formāliem nosacījumiem, kas paredzēti Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jo tajos Īstenošanas lēmuma 2015/87 vietā ir minēts Lēmums 2008/899.

32 Muitas pārvalde norāda, ka Muitas deklarācijas pieņemšanas dienā Īstenošanas regula 2015/82 bija spēkā un ka, lai saņemtu atbrīvojumu no antidempinga maksājuma, bija noteicoši tas, ka rēķinos tiek minēts pareizs juridiskais pamats.

33 2016. gada 18. jūlijā prasītāja pamatlietā cēla prasību iesniedzējtiesā – *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija), lai saņemtu tai uzrēķinātā antidempinga maksājuma atmaksu atbilstoši Muitas kodeksa 236. pantam.

34 Šajā nolūkā tā apgalvo, pamatojoties uz 2017. gada 12. oktobra spriedumu *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754), ka bija iespējams veikt muitas deklarācijas pārbaudi atbilstoši šī kodeksa 78. pantam. Tā uzskata, ka šis pants ļauj uzrādīt dokumentus *a posteriori* un ka kļūdainu elementu esamībai muitas deklarācijā nav ietekmes, ja ir iespējams noteikt faktiskos apstākļus, veicot šīs deklarācijas pārbaudi atbilstoši šim pantam. Tā norāda, ka pati Muitas pārvalde piekrīt, ka dokumentu pārbaude notiek tikai pēc šādas deklarācijas pieņemšanas.

35 Prasītāja pamatlietā uzskata, ka, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi atbrīvojumam no antidempinga maksājuma, ir jāaplūko brīdis, kad tika noslēgti preču pirkuma līgumi, kas šajā gadījumā bija 2015. gada janvārī pēc minimālajām importa cenām, kuras Komisija bija paziņojusi 2014. gada decembrī.

36 Savukārt Muitas pārvalde uzskata, ka pamatlieta atšķiras no tās, kurā taisīts 2017. gada 12. oktobra spriedums *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754), kas esot bijis par konkrēta uzņēmuma īpašu antidempinga maksājumu. Tā uzsver, ka Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 2. punktā tiekot skaidri

pieprasīts, lai muitas deklarācijas pieņemšanas dienā tiktu uzrādīts saistību rēķins. Tā norāda, ka tad, ja saskaņā ar Muitas kodeksa 77. panta 2. punktu šādai deklarēšanai atbilstošie dokumenti nevar tikt uzrādīti, veicot deklarāciju, tiem tomēr esot jābūt muitas iestāžu rīcībā, kā tas paredzēts elektroniskās metodes *ATLAS* procedūras norādījumos. Attiecīgi tā secina, ka atbrīvojuma no antidempinga maksājuma pārbaude ir jāveic, pamatojoties uz muitas deklarācijā minēto rēķinu.

37 Iesniedzējtiesa norāda, ka jaunās saistības, ko uzņēmās *Weifang* un kas ir konkretizētas Īstenošanas lēmumā 2015/87, bija spēkā pamatlietā aplūkojamo preču importēšanas brīdī.

38 Tā jautā, vai muitas deklarācijas pārbaudē uzrādītie rēķini atbilda nosacījumiem, kas noteikti Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, lai varētu tos uzskatīt par saistību rēķiniem, lai gan acīmredzot nav izpildīti formālie nosacījumi, kas minēti uzskaitījuma 9. punktā šīs regulas pielikumā.

39 Tomēr tā uzdod jautājumu par tāda samērīguma principa ietekmi, atbilstoši kuram būtu jāinterpretē norma antidempinga tiesību jomā, ņemot vērā tās kontekstu un tā regulējuma mērķus, kurā tā ietilpst; izņēmumu nedrīkstot interpretēt striktā veidā, ja vien tas nav nepieciešams mērķu sasniegšanai.

40 Tādējādi šajā gadījumā būtu nesamērīgi atteikt atbrīvojumu no antidempinga maksājuma.

41 Turklāt tā uzskata, ka Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punktā nav tieši norādīts brīdis, kurā ir jāuzrāda saistību rēķini.

42 Tā uzskata, ka muitas deklarācijas iesniegšana elektroniskā veidā nozīmē, ka šīs deklarācijas pieņemšanas brīdis var būt pēdējais, lai uzrādītu šos dokumentus, jo spēkā esošie noteikumi par šīm procedūrām paredz tikai to, ka tiem jābūt muitas iestāžu rīcībā.

43 Līdz ar to iesniedzējtiesa uzskata, ka Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 2. punktu var saprast tādējādi, ka tajā ir noteikts tikai muitas parāda rašanās brīdis.

44 Tā precizē, ka no samērīguma principa var secināt, ka konkrētas norādes saistību rēķinā, kā tās, kuras ir aplūkotas pamatlietā, var tikt pievienotas vai labotas *a posteriori*, ciktāl antidempinga regulējuma mērķis vēl aizvien ir sasniedzams.

45 Tā secina analoģiju ar Muitas kodeksa 78. panta interpretāciju, kuru Tiesa sniegusi 2017. gada 12. oktobra spriedumā *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754), atbilstoši kuram šī panta struktūra ir pieskaņot muitas procedūru faktiskajai situācijai.

46 Šādos apstākļos *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai pamatlietas apstākļos atbrīvojumu no antidempinga maksājuma, kas noteikts Īstenošanas regulas [..] 2015/82 1. pantā, atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam nepieļauj tas, ka saistību rēķinā saskaņā ar minētās regulas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir norādīts nevis šīs regulas pielikuma 9. punktā minētais Īstenošanas lēmums [..] 2015/87, bet gan Lēmums 2008/899 [..]?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai [saistību] rēķins, kas atbilst Īstenošanas regulas [..] 2015/82 pielikumā minētajiem nosacījumiem, var tikt iesniegts antidempinga maksājumu atmaksāšanas procedūrā, lai saņemtu atbrīvojumu no antidempinga maksājuma, kas noteikts minētās regulas 1. pantā, atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam?”

Tiesvedība Tiesā

47 *COVID-19* epidēmijas dēļ tiesas sēde, kas bija paredzēta 2020. gada 6. maijā, tika atcelta.

48 Līdz ar to ar 2020. gada 20. aprīļa lēmumu jautājumi, uz kuriem lietas dalībnieki tika aicināti atbildēt tiesas sēdē, tika pārveidoti par rakstveida jautājumiem.

49 Tādējādi prasītājai pamatlietā, Itālijas valdībai un Komisijai tika dota iespēja ieņemt nostāju par visiem iesniedzējtiesas izvirzītajiem jautājumiem.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

50 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču imports var tikt atbrīvots no šīs Īstenošanas regulas 1. pantā noteiktā antidempinga maksājuma tad, ja saistību rēķinā, kas nepieciešams šāda atbrīvojuma saņemšanai, uzskaitījuma 9. punktā Īstenošanas regulas pielikumā minētajā deklarācijā ir pieminēts nevis Īstenošanas lēmums 2015/87, bet Lēmums 2008/899.

51 No Tiesas judikatūras izriet, ka atbrīvojumi no antidempinga maksājumiem un kompensācijas maksājumiem var tikt piešķirti tikai, izpildot noteiktus nosacījumus un konkrēti paredzētos gadījumos, un tādējādi tas ir izņēmums no parastās antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu kārtības. Tātad tiesību normas, kurās paredzēti šādi atbrīvojumi, ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2019. gada 22. maijs, *Krohn & Schröder*, C-226/18, EU:C:2019:440, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Tāpat ir jāatgādina, ka Īstenošanas lēmuma pieminēšana, ar kuru Komisija pieņēma saistības, ir īpaši svarīga īstenošanas regulu sistēmas kontekstā, pieļaujot atbrīvojumu no antidempinga maksājuma šādu saistību dēļ, jo tas muitas iestādēm ļauj faktu norises brīdī pārbaudīt, vai ir ievērotas visas prasības saistībā ar atbrīvojumu no attiecīgajiem antidempinga un kompensācijas maksājumiem (spriedums, 2019. gada 22. maijs, *Krohn & Schröder*, C-226/18, EU:C:2019:440, 55. punkts).

53 Taču Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka laišanai brīvā apgrozībā deklarētie importi, par ko sabiedrības, kuru saistības ir pieņēmusi Komisija, ir izrakstījušas rēķinus, un kas ir citēti Īstenošanas lēmumā 2015/87, ir atbrīvoti no Īstenošanas regulas 1. pantā ieviestā antidempinga maksājuma, ja tiem ir pievienots saistību rēķins, proti, komercrēķins, kurā ir vismaz tie elementi un deklarācija, kas minēti šīs regulas pielikumā.

54 Šajā ziņā uzskaitījuma 9. punktā Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā ir norādīts, ka šādā komercrēķinā, kuru izdevusi sabiedrība, kas uzņēmusies šādas saistības, ir jābūt tās amatpersonas parakstītam apliecinājumam, ka "preču, uz kurām attiecas šis rēķins, pārdošana tiešam eksportam uz [..] Savienību tiek veikta saskaņā ar saistībām, ko piedāvājis [UZŅĒMUMS] un ko pieņēmusi [..] Komisija ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/87".

55 Tādējādi no šo noteikumu teksta izriet, ka importa, ko veikušas sabiedrības, kuru saistības Komisija ir pieņēmusi, atbrīvojums no antidempinga maksājuma ir tostarp pakļauts formālam nosacījumam, ka apliecinājumam, kuram jābūt deklarēto preču pielikumā esošajā komercrēķinā, ko sniedz, lai tās laistu brīvā apgrozībā, piemin to, ka šis rēķins atbilst eksportētājsabiedrības piedāvātajām saistībām, kas ir pieņemtas ar Īstenošanas lēmumu 2015/87.

56 Runājot par tā kontekstu – Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā tostarp ir noteikts nosacījums, kuru ievērojot tiek piešķirts atbrīvojums no šīs Īstenošanas regulas 1. pantā ieviestā antidempinga maksājuma, ja importu veic viena no sabiedrībām, kuras minimālo cenu saistības ir pieņēmusi Komisija.

57 Minētās Īstenošanas regulas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir izklāstītas viena no šīs pašas Īstenošanas regulas 2. panta 1. punktā uzskaitīto nosacījumu neizpildes sekas, precizējot, ka šāds muitas parāds rodas brīdī, kad ir pieņemta deklarācija laišanai brīvā apgrozībā, ja attiecībā uz 1. punktā aprakstīto importu ir pierādīts, ka viens vai vairāki no šiem nosacījumiem nav izpildīti.

58 Attiecībā uz tās mērķi, Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punktā paredzētās atbrīvojuma sistēmas un tās ieviesto nosacījumu priekšmets – kā izriet no tās 183. un 184. apsvēruma un kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 36. punktā – ir, pirmkārt, novērst kaitējošo dempinga ietekmi, atbrīvojot konkrētas eksportētājsabiedrības no Īstenošanas regulā paredzētā antidempinga maksājuma, ja tās ir uzņēmušās pārdot Savienībā preci, kurai parasti piemēro šādu antidempinga maksājumu atbilstoši šai regulai, par minimālo cenu, un, otrkārt, ierobežot minētās Īstenošanas regulas apiešanas risku, piemērojot šīm sabiedrībām konkrētu skaitu saistību tādā veidā, ka gan šīs preces importētājs, gan dalībvalstu muitas iestādes var noteikt, ka kāds konkrēts imports ir patiešām piesaistīts kādas sabiedrības, kas norādīta Īstenošanas lēmumā 2015/87, saistībām.

59 Līdz ar to atbrīvojuma sistēmas un tās nosacījumu mērķis ir nevis aizsargāt konkrēta importētāja intereses, bet gan nodrošināt aizsardzību pret tādiem importiem, kas ir Savienības uzņēmuma interesēm kaitējošā dempinga priekšmets, lai cīnītos pret nelojālu konkurenci, kas izriet no tā.

60 Tādējādi gan no Īstenošanas regulas 2015/82 burtiskās, gan kontekstuālās un teleoloģiskās interpretācijas izriet, ka Īstenošanas lēmuma 2015/87 nepieminēšana rēķinā, kurš norādīts Īstenošanas regulas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, aizliedz Īstenošanas regulā minētās preces importētājam saņemt atbrīvojumu no antidempinga maksājuma, kas paredzēts šīs pašas Īstenošanas regulas 2. panta 1. punktā, jo šāds rēķins nav "saistību [rēķins]" pirmās minētās normas nozīmē.

61 Šajā lietā no Tiesas rīcībā esošās lietas elementiem izriet, ka rēķinos, kas uzrādīti preču muitas deklarāciju iesniegšanas brīdī pamatlietā, lai laistu šīs preces brīvā apgrozībā, proti, 2015. gada 10. un 11. martā, nebija pieminēts Īstenošanas lēmums 2015/87, ar ko pieņem saistības, ko piedāvāja konkrēti Ķīnas ražotāji eksportētāji – tostarp tie, kas eksportēja tās preces, par kurām lēmums stājās spēkā 2015. gada 23. janvārī atbilstoši tā 3. pantam. Ņemot vērā iepriekš minēto, šāds rēķins nav "saistību [rēķins]" Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

62 Turklāt tas, ka Īstenošanas regula 2015/82 un Īstenošanas lēmums 2015/87 ir stājušies spēkā vienu vai divas nedēļas pēc pārdošanas līgumu parakstīšanas, bet vienu nedēļu pirms attiecīgās preces nosūtīšanas no trešās valsts uz Savienību, nevar ietekmēt iepriekšējā punktā norādīto apsvērumu. Proti, sākot no šo juridisko instrumentu spēkā stāšanās datuma eksportētājsabiedrībām ir pienākums pildīt nosacījumus, kas noteikti jaunajā regulējumā, lai varētu izmantot atbrīvojuma sistēmas to saistību dēļ, kuras pieņēmusi Komisija, un jo vairāk situācijā, kad Komisija ir informējusi konkrēto eksportētājsabiedrību par jauno regulējumu pat pirms tā stāšanās spēkā.

63 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču importu nevar atbrīvot no antidempinga maksājuma, kurš ir ieviests ar Īstenošanas regulas 1. pantu, ja šāda atbrīvojuma iegūšanai nepieciešamajā rēķinā – sniedzot apliecinājumu, kas minēts šīs Īstenošanas regulas pielikuma uzskaitījuma 9. punktā, – ir pieminēts nevis Īstenošanas lēmums 2015/87, bet Lēmums 2008/899.

Par otro jautājumu

64 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai saistību rēķins, kas ietver visus Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā uzskaitītos elementus, var tikt uzrādīts, lai saņemtu Īstenošanas regulas 2. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu atbilstoši Muitas kodeksa 236. pantā ieviestajai procedūrai, kas ir uzsākta, lai saņemtu antidempinga maksājumu atmaksu.

65 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 236. panta 1. punktu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi ir jāatmaksā, ja tiek konstatēts, ka to maksāšanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi jāmaksā.

66 Turklāt šī kodeksa 78. pantā ir ieviesta procedūra, kas ļauj muitas iestādēm pēc savas iniciatīvas vai pēc deklarētāja pieprasījuma labot muitas deklarāciju pēc tam, kad šajā deklarācijā minētās preces ir izlaistas, proti, pēc šādas deklarēšanas.

67 Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka muitas tiesiskais regulējums kopumā, kāds tostarp ir konkretizēts Muitas kodeksā, antidempinga un kompensācijas maksājumiem ir piemērojams tikai tad, ja tas ir paredzēts regulās, ar ko ir ieviesti šādi maksājumi (spriedums, 2019. gada 22. maijs, *Krohn & Schröder*, C-226/18, EU:C:2019:440, 33. punkts).

68 Tātad ir jānosaka, vai Īstenošanas regulas 2015/82 noteikumos ir paredzēta atkāpe no muitas tiesiskā regulējuma vai tieši pretēji – saskaņā ar šiem noteikumiem pēc importēto preču muitas deklarācijas iesniegšanas un to brīvas laišanas apgrozībā importētājs drīkst uzrādīt atbilstošu komercrēķinu, kas ļauj saņemt atbrīvojumu no antidempinga maksājuma, jo šo preču eksportētājsabiedrība ir uzņēmusies saistības, un Komisija tās ir pieņēmusi.

69 Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka "[i]mportu, kas deklarēts laišanai brīvā apgrozībā un kam rēķinus izrakstījuši uzņēmumi, no kuriem Komisija ir pieņēmusi saistības un kuru nosaukumi ir norādīti Īstenošanas lēmumā [2015/87], atbrīvo no 1. pantā noteiktā antidempinga maksājuma, ja [..] šim importam ir pievienots saistību rēķins, proti, komercrēķins, kurā ir iekļauta vismaz šīs regulas pielikumā minētā informācija un apliecinājums".

70 Taču 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta struktūra nozīmē, ka tajā paredzētais atbrīvojums no antidempinga maksājuma var tikt piešķirts, kā tas jau ir skaidri norādīts, tikai tad, ja deklarētajam importam laišanai brīvā apgrozībā ir pievienots šāds saistību rēķins. Tāpat, kā apgalvo Komisija savos rakstveida apsvērumos, no tā jāsecina, ka atbilstoši šī noteikuma jēgai šis rēķins jāuzrāda muitas iestādēm brīdī, kad preces tiek deklarētas laišanai brīvā apgrozībā.

71 Šajā ziņā Īstenošanas regulas 2015/82 184. apsvērumā ir precizēts, ka "lai Komisijai un muitas iestādēm dotu iespēju efektīvi uzraudzīt, kā šie uzņēmumi ievēro saistības, tad, ja attiecīgajai muitas iestādei iesniegts lūgums par laišanu brīvā apgrozībā, atbrīvojumu no antidempinga maksājumiem piešķir, [..] ja tiek uzrādīts saistību rēķins, proti, komercrēķins, kurā ir iekļauta vismaz pielikumā minētā informācija un apliecinājums".

72 Turklāt Īstenošanas lēmuma 2015/87 11. apsvērumā ir noteikts, ka, lai ļautu Komisijai uzraudzīt to, ka eksportētājsabiedrības pilda saistības, tad, ja kompetentajiem muitas dienestiem, ievērojot saistības, tiek iesniegts pieprasījums laišanai brīvā apgrozībā, atbrīvojums no antidempinga maksājuma tiks piešķirts ar nosacījumu, ka tiek uzrādīts rēķins, kurā norādīta vismaz Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā minētā informācija. Šajā apsvērumā tostarp iekļauta piebilde, ka šāds informācijas apjoms ir nepieciešams arī tādēļ, lai muitas dienesti varētu pietiekami precīzi pārliecināties, ka sūtījumi atbilst tirdzniecības dokumentiem.

73 Līdz ar to Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā tiek prasīts, lai tajā minētais saistību komercrēķins tiek uzrādīts brīdī, kad preces tiek deklarētas muitā, un nevis pēc tam.

74 Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 57. punkta, Īstenošanas regulas 2. panta 2. punktā ir redzamas tiešas sekas tam, ka nav izpildīts viens no minētās īstenošanas regulas 2. panta 1. punktā uzskaitītajiem nosacījumiem, precizējot, ka muitas parāds rodas brīdī, kad tiek pieņemta deklarācija brīvai laišanai apgrozībā, ja attiecībā uz šī panta 1. punktā aprakstīto importu ir pierādīts, ka viens vai vairāki no šiem nosacījumiem nav izpildīti.

75 Par šo jautājumu šīs pašas Īstenošanas regulas 186. apsvērumā ir noteikts, ka muitas parāds importētājiem tādos apstākļos var rasties "arī tad, ja Komisija ir pieņēmusi tā ražotāja piedāvātās saistības, no kura [šie importētāji] ir tieši vai netieši pirkuši preces".

76 Runājot par mērķi, kāds ir Īstenošanas regulas 2015/82 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajam nosacījumam, no šī sprieduma 72. punkta izriet, ka tas būtībā ir paredzēts, lai ļautu gan Komisijai, gan dalībvalstu muitas iestādēm, pirmkārt, nodrošināt, ka brīdī, kad tiek prasīta brīva laišana apgrozībā, eksportētājsabiedrības ievēro savas saistības, un, otrkārt, pietiekami precīzi pārbaudīt, ka importi atbilst tirdzniecības dokumentiem.

77 Tātad ir jāuzskata, ka pamatlietā aplūkojamajam antidempinga regulējumam ir atšķirīga piemērošanas joma nekā tam, kurš tika aplūkots 2017. gada 12. oktobra spriedumā *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754), kurā tika nospriests, ka Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 412/2013 (2013. gada 13. maijs), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas galda piederumu un virtuves piederumu importu (OV 2013, L 131, 1. lpp.), 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to attiecīgajiem importētājiem netiek aizliegts uzrādīt komercrēķinu pēc deklarēšanas muitā.

78 Proti, Īstenošanas regulas Nr. 412/2013 1. panta 3. punktā nebija paredzēts brīdis, kurā faktūrrēķins būtu jāuzrāda muitas iestādēm, bet tikai noteikts, ka "[š]ā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem noteiktās individuālās antidempinga maksājumu likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs [komerc]rēķins, kas atbilst II pielikumā minētajām prasībām".

79 No iepriekš minētā izriet, ka Īstenošanas regula 2015/82 ietver noteikumu, proti, šīs Īstenošanas regulas 2. panta 1. punktu, kurš atbilstoši tās 1. panta 4. punktam ir tieša atkāpe no spēkā esošajiem noteikumiem muitas nodokļu jomā, tostarp it īpaši Muitas kodeksa 78. un 236. pants.

80 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka saistību rēķins, kas ietver visus Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā uzskaitītos elementus, nevar tikt uzrādīts, lai saņemtu Īstenošanas regulas 2. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu tādā procedūrā, kas ieviesta ar Muitas kodeksa 236. pantu un uzsākta, lai atlīdzinātu antidempinga maksājumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

81 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/82 (2015. gada 21. janvāris), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu un daļējām starpposma pārskatīšanām saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importam, 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču importu nevar atbrīvot no antidempinga maksājuma, kurš ir ieviests ar Īstenošanas regulas 1. pantu, ja šāda atbrīvojuma iegūšanai nepieciešamajā rēķinā – sniedzot apliecinājumu, kas minēts uzskaitījuma 9. punktā

Īstenošanas regulas pielikumā, – ir pieminēts nevis Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/87 (2015. gada 21. janvāris), ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas sakarā ar antidempinga procedūru, kas attiecas uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importu, bet Komisijas Lēmums 2008/899/EK (2008. gada 2. decembris), ar kuru pieņem saistības, kas piedāvātas sakarā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importu.

2) **Saistību rēķins, kas ietver visus Īstenošanas regulas 2015/82 pielikumā uzskaitītos elementus, nevar tikt uzrādīts, lai saņemtu Īstenošanas regulas 2. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu tādā procedūrā, kura ieviesta ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), 236. pantu un uzsākta, lai atlīdzinātu antidempinga maksājumus.**

[Paraksti]